

גנזך יד למורשת חיים הזז	
1.2	סימן
1:116	תיק

יצ סלמה שאנן

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

21/3/69

על

שלמה שאנו

מאת חיים הזז

(תינוקה)

הכרתי את שלמה בספרים ולאחר מכן ראיתיו בישראל. הוא הצטיין ב"שרונותיו והיה אחד מן התלמידי מידים המצויינים בבית-הספר היצרפתי וידו רב לו בספרות וב"תרבות צרפת.

בילדותו נתייחס מאמו והלה בקצרת קשה. מתוך היתמות ומ"חוך המחלה בגר והגיע לפרק עלם. היה חן מעודן שפוך על פניו. חיוך של בינה ואירוניה דקה, בי

ארמיון הזז
1:116

למנוחה של חיים הזז

תוספת משהו סחום שהרעיד הלב, שמר את פניו מנעט בשיחה. הן הן לארלאו. בודד היה. מרוחק מן המציאות לכדרכה, מקולה ו"הומרית. כולו ברשות היחיד, בי שירה ובאמנות, בסתרילב וחלומות ותקוות לעתיד לבוא. לא היה בו אלא עיקר האדם, העיקר עצמו שבשבילו כדאי הוא כל העור לב.

מבית-הספר לצבא.

כבין זה לזה בא אצלי ליפרד ממני. מהרהר ישב לפני. היו פניו מאירות וחיוך של ידידות ואושר בפיו. לא יצאו ארבעה חדשים עד שנפל חלל ואין לנו אלא זכר רוגו וצער על ידו שאיננו.

הערת העורך: בעזבונו של שלמה שאנו ז"ל נמצאו, נר"ס סף על דבריו המקוריים, קטעי תרגומים: ממאלארמה, מברגסון, מצ'וסר ומפן. בגמר החלק הרא"שון של לימודיו בליסי דהיסבר, הציעו מנהלת המוסד ומנהל אגף החינוך במשרד החוץ הצרפתי מר Auba, ששלמה ימשיך לימודיו, ללא כל תשלום, בליסייה בפנימיה ליד וורסאיי, בשל הצטיינותו בי לימודיו. אך הוא שב לישראל ועם תוב לימודיו כאן (שוב ראשון במחזורו). התגייס לצה"ל.

ינאי

גוא של יוד

בת

זי

מ

ים

די

הר

הר

הר

הר

הר

הר

הר

יית למאזן מסחרי שלישי בשיעור 750 מיליון דולר, להקטנת הרזרבות במטבע-חוץ ולריתוקו של כוח-אדם רב לעבודות בטחוניות. אנו גם חייבים לשאול את עצמנו, אם ניתן לקיים רוחחה כלכלית מול הוצאות בטחוניות גדולות ו-הולכות?

יש לראות את כלל בעיות המדינה מתוך פרספקטיבה לאומית. לכן אין לי כל ספק, כי בהיצמדות למגמות המדיניות המקצועית שקבענו נוכל להעביר את משק המדינה ללא זעזועים ליעדיו. ב-1970 נוכל לדבר על העלאת שכר צמוד לתפוקה לאומית, שאיננה גוררת העלאת מחירים. לפנינו הידוגמה הצרפתית. רק לפני כשבעה חדשים שם זכו הפועלים בתוספת שכר של 35 אחוז, ועכשיו הם נאבקים על תוספת בשיעור ששה אחוזים כדי לשמור על השכר הריאלי, שהיה להם לפני חדשים מעטים.

אני חושב, שגם קבוצות העובדי-דיים המציגות תביעות מאמינות בצדקת עמדתנו שכל תביעותיהן הן כביכול לתקן כמה עיוותים. גם מיעוט זה יודע היטב, שאם יחול שינוי בשכר ויקיף את כלל העובדים, לא יהיה לזה כל ערך. כל סטייה ממדיניות השכר תביא למפולת, ועל כן אין מקום לשום פשרות.

בוררות חובה תפגע בהקפאה

שאלה: יש טוענים שבמפעלים מסויימים עקפו את המדיניות המקצועית ע"י העלאת סיווגיות של דרגות עובדים.

משיב: ב-1968 חסרה העלאת לאת השכר ב-4 אחוזים, והיא באה מהעברה מדרגה לדרגה, מתוספת ותק וגורמים אחרים. רואה בכך כל הריגה. ב-1968, ואולי גם ב-1969 תקיף ההעברה מדרגה לדרגה בתעשייה מספר עובדיה גדול ותר משהקיפה ב-1967, אבל לא בהרבה. העברה זו מתבצעת בתעשייה על סמך התקדמות במקצוע ומר"מ חפשי. עד היום לא נתקבלה במחלקה לאיגוד מקצועי כל פניה להכריע בעניין ההעברות. אב תסתכם זחילת השכר ב-1969 באחוז נוסף לעומת 1968 — כלומר ב-5 אחוזים, איני רואה בזה משום חריגה מהמדיניות המקצועית, מאחר שהשינוי בכלל במדיניות המקצועית החלה על התעשייה. אבל אראה כחריגה מהסכמי-מים, אם תהיה העלאה אוטומטית בדרגה שתושג באמצעות שבייתה.

שאלה: האם צריכה ההסתדרות להסכים להנהגת בוררות-חובה כדי לעמוד בלחץ קבוצות עובדים בשרותים היוניים שאינם סרים למשמעתה?

משיב: איני מקבל את העצה של בוררות חובה. ההסתדרות מייצגת את כלל העובדים, והיא יכולה לאזן בין אינטרס העובד לבין יכולת המשק. לא זו השאלה, אם התביעה צודקת או לא, אלא אם נקפיד שלא לשנות את הסכמי-העבודה ולשמור על עקרון ההקפאה. בוררות-חובה איננה תרופת פלא ל-1969. להלכה יכול בורר למצוא, שתביעת ה-

על שלמה שאנך ז"ל.

הכרתי את שלמה בפריס ולאחר מכן ראיתיו בישראל. הוא הצטיין

בכשרונותיו והיה אחד מן התלמידים המצויינים בבית=הספר הצרפתי וידו רב לו
בספרות ובתרבות צרפת.

כילדותו נתייחס מאמו וחלה בקצרת קשה. מתוך היחסות ומתוך המחלה בגר והגיע
לפרק עלם. היה חן מעודן שפוך על פניו. חיוך של בינה ואירוניה דקה בחוספח
XX

משהו סתום שהרעיד הלב שמר את מידו. מיעט בשיחה. הן - הן, לאו - לאו. בודד
היה. מרוחק מן המציאות לכדרכה, מקולה וחומריה. כולו ברשות היחיד, בשירה
ובאמנות, בסתרי=לב וחלומות וחקירות לעתיד לבוא. לא היה בו אלא עיקר האדם,
העיקר עצמו שבשבילו כדאי הוא כל העולם.

מבית=הספר לצבא. כבין זה לזה בא אצלי ליפרד ממני. מהרהר ישב לפני. ביו פניו מאירוח
וחיוך של ידידות ואושר בפיו. לא יצאו ארבעה חדשים עד שנפל חלל ואין לנו אלא
זכרונו וצער על ידו שאיננו.

יד
למודעות
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

על שלמה שאנן ז"ל.

הכרתי את שלמה בפריס ולאחר מכן ראיתיו בישראל. הוא הצטיין ככשרונותיו

והיה אחד מן התמידים המצויינים בבית=הספר הצרפתי וידו רב לו בספרות ובחרכות צרפת.

בילדותו נתייחס מאמו וחלה בקצרת קשה. מתוך היתמות ומחוך המחלה בגר והגיע

לפרק עלם. היה חן מעודן שפוך על פניו. חיוך של כינה ואירוניה דקה בתוספת

משהו סתום שהרעיד הלב שמר את פיו. מיעט בשיחה. הן-הן, לאו-לאו. בודד היה.

מרוחק מן המציאות לכדרכה, ^{מקפיד} ~~מסוגל~~ וחומריה. כולו ברשות היחיד, בשירה ובאמנות,

בסתרי=לב וחלומות וחקוות לעתיד לבוא. לא היה בו אלא עיקר האדם, העיקר עצמו

שבשבילו כדאי הוא כל העולם.

מביח=הספר לצבא.

כבין זה לזה בא אצלי ליפרד ממני. מהרהר ישב לפני. היו פניו מאירוח

וחיוך של ידידות ואושר בפיו. לא יצאו ארבעה חדשים עד שנפל חלל ואין לנו אלא

זכרונו וצער על ידיד שאיננו.

יד
למורשת
חיים הזז

חיים הזז.

ארכיון הזז
1:116

כל הזכויות שמורות

על שלמה שאנן ז"ל.

הכרתי את שלמה בפריס ולאחר מכן ראיתיו בישראל. הוא הצטיין בכשרונותיו והיה אחד מן התלמידים המצויינים בבית-הספר הצרפתי וידו רב לו בספרות ובתרבות צרפת.

כילדותו נתייתם מאמו וחלה בקצרת קשה. מתוך היתמות ומתוך המחלה בגר והגיע לפרק עלם. היה חן מעודן שפוף על פניו. חיוך של בינה ואירוניה דקה, בתוספת

משהו סתום שהרעיד הלב, שמר את פיו, מיעט בשיחה. הן - הן, לאו - לאו. בודד היה. מרוחק מן המציאות לכדרכה, מקנלה וחומרית. כולו ברשות היחיד, בשירה ובאמנות, כסתרי-לב וחלומות וחקנות לעתיד לבוא. לא היה בו אלא עיקר האדם, העיקר עצמו שבשבילו הוא כל העולם.

מבית-הספר לצבא. כבין זה לזה בא אצלי ליפרד ממני. מהרהר ישב לפני. ביו פניו מאירות וחיוך של ידידות ואושר בפיו. לא יצאו ארבעה חדשים עד שנפל חלל ואין לנו אלא זכרונו וצער על ידיד שאיננו.

יד למורשת חיים הזז

ארכיון הזז
1:116

כל הזכויות שמורות